

Pisa Ve Eğitim Sistemimiz

– YALNIZKURT · 07 Aralık 2016

Öğrencilerin, uluslararası ölçekte Fen Bilimleri, Matematik ve Okuma Becerilerini ölçen en önemli sınavlardan biri olan PISA'nın 2015 sonuçları açıklandı.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü'nün (OECD) 15 yaş grubundaki öğrencilere uyguladığı sınavda, Türkiye önceki yıllara göre geriledi. Fen Bilimleri, Matematik ve Okuma Becerilerinde 2003'ten beri yükselen puanlar 2015'te düşerek, 12 yıl önceki sonuçların bile altına geriledi. Sıralamada ise Türkiye, 70 ülke içinde Fen Bilimlerinde 52'inci, Matematikte 49'uncu, Okuma Becerilerinde 50'inci oldu.

Üç alanda da en başarılı ülke Singapur.

Bugün açıklanan, basında ve sosyal mecralarda oldukça ses getiren haber ve istatistikî veriler bu şekilde.

Eğitimde 2003 yılının da gerisinde kaldığımızı vurgulayan bu haber, şüphesiz ki az buçuk eğitim sistemimizi takip edenler için sürpriz olmamıştır. 2003'ten bu yıla kadar yükselen bir grafiğimiz olmuştur da, o yıllarda da gelişmiş ve gelişen ülkelerin birçoğunun gerisinde kaldığımızı uçan kuş biliyor, sağır sultan duymuştu.

Bir eğitimci olarak, PISA ölçümlerine göre 70 ülkenin içinde 50'lerde olmak düşündürücü, eğitim sistemimizin her geçen yıl geriye doğru gittiğini görmek şüphesiz ki üzücü...

2-3 yılda bir "eğitimde reform" yapıyoruz diye her şeyi silip atmak, yeni bir şeyler getirdiğini zannederken oturmuş bir sistemi bozmak reform değildir. Olsa olsa bu, çocukların oyuncaklarını bozup bozup oynamaları gibi bir şeydir ki, eğitim her ne kadar çocuklar içinse de, bir çocuk oyunu değildir.

Görünen köyün kılavuz istememesi gibi yavaş yavaş bugünlere geldik. Yıllardır klasikleşen eğitim sistemimizi nokta dokunuşlarla düzeltmek yerine, komple bir bakıma alarak her yıl içinden bir parçayı söküp almayı yeğlemek, üstelik alınanın yerine daha iyi bir parça koyamamak, tıkr tıkr işleyen bir arabanın motorunu bozmaktır.

Eleştirmek kolay da, değiştirmek için öneri nedir? Bizim en çok yaptığımız şeylerden biri, bozuk düzeni eleştirmek, ama çözüm önerileri sunmadan arkasından konuşmaya devam etmektir.

Buyurun benim birkaç maddede çözüm önerilerim;

ü "Eğitim, eğitimcilere bırakılmayacak kadar önemlidir" zihniyetinden uzaklaşıp, siyasilerin eğitim ve öğretimi kendi fikirlerine göre dizayn etmemeleri gerekir.

ü Eğitimi, eğitimcilere bırakmalıyız.

ü İlk okuma yazma öğretiminde tümevarım yönteminden biran önce vazgeçilip, tümünden gelim yöntemine geçilmelidir. Böylelikle çocukların bütünü görüp, okuma hızı ve dolayısıyla okuduğunu anlama oranı yükselecektir.

ü Çocuğun kendisinin bile yazdığı yazıyı okuyamadığı eğik el yazısı öğretiminden vazgeçilip, düz yazıya geri dönmelidir. El yazısı karakteristik bir yazı olup, çocukların mükemmel bir yazı yazmasını beklemek hayalciliktir.

ü Geçmiş öğretileri çıkarıp yeniden uygulamalıyız.

Ŗu da var ki, mesele sadece bir sınav sonucuna bakarak yapılan bir değerlendirme değil, genel gidiŖatın içinde olan biri olarak yapılan gözlem sonuçlarıdır.

Yapısal, yenilikçi ve çağın deęiŖimine açık sistemsel bir reform kuramadığımız sürece bugün 2003'n, yarın 1993'n gerisine dŖeriz.

Dedim ya; her ne kadar eğitim çocuklar için olsa da, ocuk oyuncaęı değildir.

Fazlı ÇELİK

06.12.2016